

Notes jurídiques

Javier Ramón Sierra

Soci de Públic, Administratiu i Regulatori

Mario Chaparro

Counsel de Públic,
Administratiu i Regulatori

/ Juliol 2026

Toda & Nel-lo aconsegueix que es declari improcedent l'acomiadament d'una treballadora interina amb 22 anys de servei i obté una condemna de més de 41.000 euros contra la Comunitat de Madrid per funcionarització fraudulenta de la seva plaça

El despatx Toda & Nel-lo, sota la direcció lletrada del seu soci de Dret Públic i Exmagistrat **Javier Ramón Sierra**, ha obtingut una sentència dictada el 3 de juliol de 2026 pel Jutjat Social núm. 36 de Madrid que fa un pas més en la defensa dels treballadors interins davant la contractació temporal abusiva de les Administracions Públiques. La sentència no només aplica la doctrina establerta pel Ple de la Sala Social del Tribunal Suprem en la seva sentència d'11 de maig de 2026 i la del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 14 d'abril de 2026 (cas Obadal), sinó que **avança un pas més**: declara la **improcedència de l'acomiadament** de la treballadora i condemna la Conselleria de Família, Joventut i Afers Socials de la Comunitat de Madrid a optar entre la seva **readmissió amb abonament de salaris** de tramitació o l'abonament de 32.223,95 euros en concepte d'indemnització per acomiadament improcedent, a la qual s'afegeix una condemna addicional a l'abonament de 9.000 euros com a indemnització per dany moral derivat de la contractació fraudulenta, arribant a una **indemnització total de 41.223,95 euros**.

/ 1

- Per què la funcionarització de la plaça constitueix un acomiadament improcedent?

La treballadora venia prestant serveis per a l'entitat pública des de novembre de 2001, primer mitjançant un contracte d'interinitat per substitució, i des de juliol de 2003 mitjançant un contracte de treball a temps parcial de durada determinada com a auxiliar administratiu per cobrir una vacant.

Mitjançant escrit de 2025, se li va comunicar l'extinció de la seva relació laboral a l'empara de l'article 8.1.c del Reial decret 2720/1998. No obstant això, el jutjat constata que el termini màxim de durada s'ha sobrepassat notòriament i que la plaça que ocupava la treballadora no ha estat coberta reglamentàriament mitjançant un procés de contractació laboral, sinó que ha mutat en la seva naturalesa jurídica, sent assignada a una funcionària de carrera recentment nomenada que va participar en un procés d'estabilització d'ocupació temporal del personal funcionari.

Així, la sentència aplica la doctrina segons la qual, quan la plaça assignada a un treballador indefinit no fix és ocupada mitjançant un procés de funcionarització, això suposa un acomiadament, en no haver-se seguit el procés reglamentari per a la cobertura d'una vacant laboral, amb citació de sentències del Tribunal Suprem de 30 de setembre de 2025 i del Tribunal Superior de Justícia de Madrid. En conseqüència, es declara la improcedència de l'acomiadament.

Notes jurídiques

- **Quines indemnitzacions es reconeixen?**

La resolució condemna la Comunitat de Madrid a l'abonament de dues partides indemnitzatòries de notable quantia:

- Indemnització per acomiadament improcedent: La indemnització es calcula prenent com a referència les dades del contracte fraudulent (des de juliol de 2003), el salari brut diari i la data de cessament, resultant una indemnització de 32.223,95 euros, amb possibilitat que l'Administració opti alternativament per la readmissió amb abonament de salaris de tramitació.
- Indemnització per dany moral: Aplicant la doctrina de la Sala Quarta del Tribunal Suprem continguda en la seva Sentència 475/2026, d'11 de maig, a més de la indemnització extintiva, es merita una indemnització addicional derivada de l'abús en la temporalitat, destinada a reparar íntegrament el dany sofert per la situació d'inseguretat laboral durant un perllongat lapse temporal. Constatant que la treballadora va prestar serveis en situació de temporalitat fraudulenta durant un total de 19 anys sobre els 22 de vigència del contracte —xifra que excedeix en gairebé dues dècades el màxim permès per l'EBEP—, el jutjat fixa la indemnització addicional per dany moral en 9.000 euros, considerant que aquesta durada extraordinària, que ha abastat la major part de la vida laboral de la treballadora, justifica una quantia en la franja alta de l'arc indemnitzatori previst en l'article 40.1.c bis de la LISOS.

/ 2

- **Per què és important aquesta sentència? Conseqüències pràctiques**

- Consolida la **qualificació d'acomiadament improcedent** en supòsits de funcionarització. La sentència confirma que la conversió d'una plaça laboral en una plaça de funcionari —i la seva adjudicació mitjançant un procés d'estabilització de personal funcionari— no equival a la cobertura reglamentària de la vacant laboral, sinó que constitueix un acomiadament improcedent amb totes les seves conseqüències indemnitzatòries. Això suposa un precedent de gran rellevància per a tots els treballadors indefinits no fixos les places dels quals hagin estat objecte de processos de funcionarització.
- Reconeix l'**acumulació de la indemnització per acomiadament improcedent i la indemnització per dany moral**. A diferència dels supòsits en què el contracte s'extingeix per cobertura reglamentària de la vacant laboral, en aquest cas la treballadora accedeix no només a la indemnització complementària per abús en la temporalitat, sinó també a la indemnització taxada per acomiadament improcedent, cosa que eleva notablement la protecció econòmica del treballador.
- Aplica el **grau màxim de la forquilla indemnitzatòria per dany moral** per a contractes d'abús extraordinàriament perllongat. La resolució considera que una durada fraudulenta de gairebé dues dècades, que ha abastat la major part de la vida laboral de la

Notes jurídiques

treballadora, justifica situar-se en la franja alta de l'arc indemnitzatori, allunyant-se del mínim que correspondria a contractes fraudulents de menor durada.

- La sentència s'emmarca en l'estela de la doctrina del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (sentència C-418/24, de 14 d'abril de 2026, cas Obadal) i de la Sala Quarta del Tribunal Suprem (sentència 475/2026, d'11 de maig), que declaren insuficient la mera indemnització taxada extintiva per reparar l'abús en la contractació temporal i imposen una indemnització addicional que repari íntegrament el perjudici sofert.
- Consolida **Toda & Nel-lo com a despatx de referència en la defensa de treballadors afectats per la precarietat laboral en el sector públic**, en un moment d'especial rellevància jurisprudencial, i reafirma el compromís del despatx en la lluita per la fixesa dels interins quan així procedeix, juntament amb la reclamació de les indemnitzacions que corresponguin.

Contacte de premsa

Xavi Goñi

Responsable de Comunicació

653 041 359 / xavi.goni@todanelo.com